

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 24. Cordubensis sedes vexatur ob servitium personale.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

asserendos. Quibus sermonibus ita cicurati sunt, ut statim centum & sexaginta Ethnici Baptismum receperint. Quatuor Sacella toridem in pagis Socii erexere, quò Indi hinc inde spartu convenientes Christianis Mysteriis imbuerentur. Joannes Pastor litteris ad Provinciale datis scribebat, se calore Solis ac siti per eas arenas pœnè fuisse confectum. Faciem ab culicum morfù & caloris acrimonia ita deformatam, planè ut elephantiacus videretur. Quinque omnino menses in prima excursionè positi sunt. Aliàs ad easdem terras eodem planè labore iidem itantes quingentos Barbaros baptizavere, & ex campestribus hinc inde spartis ducentos, tantà animi gestientis de dæmone victo lætitià, ut assererent labores quovis melle dulciores sibi videri, & illicia esse ad quidvis pro Christo tolerandum. Dum per montes inter Chilenum regnum, & Cuiocensem Provinciam medios Joannes Pastor excureret, Indorum manipulis extra patriam servitium ire coactis obviam factus, tantà commiseratione commotus est, ut togam ipse suam (quod aliàs Didacus Torres etiam factitavit) in partes scissam nudis inter summa frigora infantibus, in itinere abs se liquefactà nive baptizatis, dederit. Tandem Socii ab Senatu Regio impetrarunt, ne extra patriam hominum miserrimi, servitorum ergò, ire adigerentur. Quamquam quis satis legibus incitatum mortalium habendi libidinem coërceat? Varias ad eisdem, & alios finitimos remotosque populos excursions, per Socios Mendocinos sub Didaco Torres Provinciali institutas, magno semper Baptismorum numero, dicere superfedeo; satisfecisse ratus, si semel asseruerò Cuiocensem Provinciam maxime Societati debere, quòd Christiana sit. Pedetentim tamen res peragebatur; nam ferocitas & barbaries paulatim cicurantur; si patientiam non adhibeas, spem omnem corrumpes.

OCCUPATIS per has sedes Chileni regni urbibus ac insulis, Didacus Torres continuato labore Tucumaniam denuò pervasit. Cordubam invecus, tyrocinio ordinato, auctoque novis Candidatorum atque ædificiorum incrementis, ad Indos domesticos sublevandos animum advertit: quos dum æquà mercede compensatos manumittit, irritavit Cordubensium animos, in vindictam odiosæ rei palam Societatem insectantium. Exinde nullus civis domum nostram frequentabat. Indi, ne sanam de sua libertate doctrinam audirent, ab templo nostro arcebantur: Quotidianæ largitiones pro alendis Sociis, censu perpetuo nondum constituto, fieri solitæ subtraherentur. Nullæ denique insectationes omiffæ, si fortè in suam sententiam adduci possent. Sed Didacus Torres certus de Divino auxilio, si miserorum causam non desereret, constantiam adhibuit; in privatis publicisque congressibus servitium personale magnâ contentione exagitans, & nisi ab eo desisterent, cœlestem vindictam civibus interminans. Minis adstruxere fidem adventitiæ aquæ, deturbatis quàm plurimis ædibus Cordubensem urbem deformantes; tempestuosi turbines agros vastantes; pestiferæ auræ dominos æquè ac servitia, factâ corporum strage, inficientes. Quibus rebus territi nonnulli cives, Regiis diplomatibus sese accommodantes, sapuere. Sed plerique contra cœlestes mortalesque minas animos obstinavere; Indos solito more, & Societatem subtractione humanorum officiorum, vexantes. Ideò Socii diu tritico turcico, & parcis ex hortulo domestico frugibus, se sustentavere, eò ad animarum suarum curam alacriores, quò tenuius corpora alebantur. Sed Deus suis non defuit. Didacus Torres ad Tucumania interiora lustranda se accingens, domus Procuratorem monuit, eò magis Deo fideret, quò arctiora omnia domi videret; promittere enim se in sua absentia domesticis nihil defuturum: non frustrato eventu; nam cum Antonius Ruius, domus Procurator, centum & octoginta nummos ab Provinciali abeunte solummodò accepisset, nec alia pecunia ad alendam numerosam tyronum domum suppeteret; subductis post octo menses impensarum rerum & dono acceptarum rationibus, reperit mille & octingentos nummos in usus domesticos insumptos fuisse, quorum nummorum magna pars, undeunde provenerit, nulla ratione resciri potuit. Præterea aliquot cives, etiam ex adversariis, interjecto tempore, quingentorum boum, & nongentorum ovium stipe nos donavere, Deo scilicet eorum corpora curante, qui pauperum causam, hoc est suam, susceperant.

Quatuor sacella eriguntur.

Joannis Pastoris commendatio.

CAPUT XXIV
Cordubensis sedes vexatur ob servitium personale.

Didacus Torres constantiter agit.

Cordubenses cives rebus adversis de officio monentur.

Deus socios adjuvat.